

HRČKI

Piše: Nataša Rajh

Foto: Nataša Rajh

Kot večletna gojiteljica hrčkov, sem se odločila da vam opišem vrste te poddružine glodavcev. V literaturi in na internetu se pojavlja kopica različnih klasifikacij. Posplošeno je vseh vrst okrog 20 in le te izvirajo iz šestih rodov.

Najbolj poznan je **zlati hrček** ali z drugim imenom **sirijski hrček**, ki je že vrsto let prisoten kot hišni ljubljencek tudi po slovenskih domovih. Zlati hrčki so dolgi do 18 cm in tehtajo do 180 gramov. V naravi živeči zlati hrčki imajo rjav kožušček, temno progo po licih in bel ali siv trebušček. Gojitelji pa so ustvarili kopico najrazličnejših barv in barvnih kombinacij.

Zlati hrčki so mirni in se hitro privadijo na človeka, predvsem tisti z naravno barvo. V povprečju živijo dve leti in pol.

»**Panda hrček**« je mutant zlatega hrčka, ki je povsem nenapadalen in kot že ime pove je črno-bel.

Slika 1: Zlati hrčki

Nekoliko manj časa so pri nas poznani **pritlikavi hrčki**, ki za razliko od svojih večjih prijateljev lažje živijo v skupini in so precej bolj živahni

Ruski pritlikavi hrček in **campbellov pritlikavi hrček** sta si zelo podobna, zato večinoma obe vrsti poimenujemo kar ruski pritlikavi hrček, razlikujeta se samo v kontrastu med barvo trebuha in hrbta. Ruski pritlikavi hrčki so dolgi do 10 cm in tehtajo do 50 gramov. Tudi pri pritlikavih hrčkih so gojitelji ustvarili kopico nenaravnih barv. Najpogosteje imajo siv kožušček, črno progo po hrbtu in belkast trebuh. Tukaj lahko omenim še **sibirskega hrčka**, ki ga

prav tako večina uvršča kar med ruske, saj se razlikuje le v barvi, ki je bistveno bolj svetla. Ponavadi so beli s temno progno na hrbtu. Vsi naštetih živijo eno do dve leti.

Slika 2: Pritlikavi hrčki

Kitajski progasti hrček je največji med pritlikavimi in ima tudi daljši rep kot preostali. Po barvi je podoben campbellovemu in ruskemu pritlikavemu hrčku. Živi do treh let ali več.

Najmanjši med pritlikavimi hrčki je **puščavski mali hrček** ali z drugim imenom **roborovski hrček**. Dolg je le do 9 cm in tehta približno 25 gramov. Ima svetlo rumen do rjav kožušček in za razliko od preostalih predstavnikov pritlikavih hrčkov nima črne proge na hrbtu. Roborovski hrčki so najbolj živahni in precej zahtevni tako za vzdrževanje kot za vzrejo, zato za majhne otroke niso primerni. Tako kot kitajski hrčki živijo do treh let in več.

Slika 3: Mladi roborovski hrček

Poznamo veliko število pasem hrčkov, ki so jih gojitelji vzredili iz hrčkov z naravno barvo kožuščka. Najbolj poznane so: lisasti hrček (tribarvni zlati hrček), rus ali ožganec (pritlikavi z belim kožuščkom in črnimi uhlji), lisasti ruski hrček, satenasti hrček (satenasto bleščeč kožušček), dolgodlaki hrček, črni zlati hrček, lisasti hrček (dvobarvni; belo-črn, belo-rjav, sivo-črn) in satenasti hrček (rumenkasto beli).

Hrčki so v naravi samotarji, zato je tudi v ujetništvu priporočljivo, da imate hrčke ločene, saj zlahka postanejo agresivni drug do drugega. Če želite imeti več hrčkov skupaj je to možno pri pritlikavih hrčkih, ki jih v dom prinesete

istočasno. Če imate skupaj več hrčkov jim ob čiščenju prostora vedno pustite nekaj stare stelje, da se ohrani njihov vonj, kar prepreči morebitne pretepe.

Hrček potrebuje večji prostor z vpojno steljo, ki se mora redno menjavati. Zelo radi imajo zadostno količino sena, da se lahko vanj zakopljejo. Pozimi mora biti sena še toliko več. Pozorni moramo biti, da jim za steljo ne damo npr. žagovine smrekovega lesa, saj lahko vsebuje smolo. Priporočljivo je, da jim damo kakšen kos lesa, na katerem si lahko brusijo kremplje in zobe. Tudi pri tem koščku lesa bodimo pozorni, da na njem ni smole.

Sama hrčke gojim v akvarijih in posebej za hrčke prilagojenih kletkah. Pri kletkah moramo biti pozorni, da imajo kletke za pritlikave hrčke manjše razmike med rešetkami.

Hrčki so načeloma vsejedi in se prehranjujejo z zelo različno hrano, vendar je vseeno dobro upoštevati določena priporočila. Za nepoznavalce je morda presenetljivo tudi dejstvo, da si hrčki nagonsko delajo zaloge hrane. Oves je zanje skrajno neprimeren, saj se jim lahko zapiči v notranjost ličnih vrečk v katere si nabirajo zaloge. Nikakor pa hrčkov ne smete hraniti s sladkarijami, slanimi oreščki in krekerji, kosmiči, vejami iglavcev, sobnimi rastlinami, zeljem, čebulo, porom, agrumi, breskvami, marelicami, grozdem, ananasom, jajčnim rumenjacom, svinjino, bukovim žirom, kostanjem in svinjino.

Zelo radi pa imajo posušeno in svežo rastlinsko krmo, semenje in tudi manjšo količino živalskih beljakovin. Hrček bo zelo vesel če mu daste kakšen malenkost strt oreh; njegovo sredico bo lahko pojedel, na lupini pa si brusil zobke. Zelo imajo radi tudi zelenjavo (korenje, solato), vendar z njo ne pretiravajte, da hrček ne dobi driske. Svežo vodo mora imeti hrček ves čas na razpolago.

Čas brejosti imajo hrčki zelo kratek – dobra dva tedna, kar predstavlja najkrajši čas brejosti med sesalci. Točna doba brejosti se pri različnih vrstah malo razlikuje. Breje samičke potrebujejo večje število beljakovin, zato je priporočljivo da se jim med brejostjo ponudi skuta, sir ali žuželke. Pri zlatih hrčkih ima samička v povprečju 8 mladičev, pri pritlikavih pa 6, ampak sama sem v leglu pritlikavih hrčkov imela največ 4 mladičke.

Samičke se med kotitvijo in tudi po njej ne sme

Slika 4: Mladički ruskega hrčka

vznemirjati. Še posebej pri njenih prvih leglih obstaja nevarnost, da bo zaradi vznemirjenja požrla vse svoje mladiče. Pri zlatih hrčkih moramo samico in samca obvezno ločiti še pred kotitvijo, starša ruskih pritlikavih hrčkov pa lahko pustimo skupaj. Ko se začnejo mladički samostojno prehranjevati jih lahko ločimo od matere, njih pa lahko pustimo skupaj še dalj čas. Takoj ko opazimo, da se začnejo napadati, jih moramo ločiti.

Slika 5: Mladički zlatega hrčka

Hrčki so odlični hišni ljubljenci, vendar za otroke do 5 let niso primerni. Takšni otroci še niso dovolj večji v ravnanju z živalmi in lahko hrčka preveč stisnejo. Hrček lahko tako iz straha nagonsko ugrizne.

Na koncu naj še omenim, da so na Češkem društva, kjer imajo gojitelji hrčke z rodovniki. Sama trenutno načrtujem nabavo nekaj rodovniških hrčkov in upam, da se bo tudi pri nas naredilo nekaj v tej smeri, saj so hrčki na naših tleh premalo cenjeni in zastopani.